

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Hører til I høye Himle

Citation: Kingo, Thomas: "Hører til I høye Himle", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 276. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kingo04val-shoot-workid89986/facsimile.pdf> (tilgået 10. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter

Psalmer over Christi Lidelse,

I dend Første Uge i Faste.

Om JESu Lovsang,

Under dend Melodie:

Som en Hiort med Tørst befangen, etc. 5

1.

HØrer til I høye Himle,
 Hører til I Engle-Koor!
 Hører O I Folk som vrimle
 Og som Jordens Klod beboer! 10
 Høre hver som høre kand,
 Hver som Sands har og Forstand,
 Alt det som har Aand og Øre
 Lave sig nu til at høre.

2.

JESus, O vor JESus siunger! 15
 O en meer end Engle-Sang!
 Tier alle Engle-Tunger!
 JESu Røst maa have gang! 350
 Himlens heele Harmoni 20
 Sættes nu i Melodi
 Ved vor JESu Mund og hierte,
 Før ham Døden skulde smerte.

3.

O I Guds Apostel-skare! 25
 O hvad Eders hierte-grund

*Nr. 160 er her gengivet efter B, der har den fyldigste Form.
 12 Sands har| har Sands A .*

Maatte med Forstand oplære!

Der I sang aff Jesu Mund,

Med et stort Hallelu-jah:

Priste Gud for Frelse fra

5 Det Ægyptisk' Aag og Plage,

Og for Kanans Fryde-dage.

4-

Men, O søde Himmel-Sanger!

Du har vel opladt din Røst

10 For ald Verdens Folk og Fanger,

Takket Gud for denne Trøst;

At de skulle Frihed faa,

Og udi Guds Rige gaa,

351 Ved dit Fængsel, Død og smerte,

15 Og ved Blodet aff dit hierte.

5.

O hvad søde Himmel-Toner

Dog oppaa din Tunge laa!

3 *Ud for denne Linie har A en Haand, der henviser til fig. Note:* Det var Maner, som Paulus Burgensis en omvendt Jøde beretter, at Jøderne, efter at de haaffde ædet Paaskelammet, sang de Sex Davids Psalmer, imellem dend 112. og 119. Psalme, som aff Jøderne kaldes det store Hallelujah, eller dend store Lovsang. Andre meener, at denne Sang begynder aff dend 111 Psalme, og skulle indeholdet Otte Psalmer, hvilken Sang de

brugte til en Hukommelse for Guds Frelse aff dend Ægyptiske Trældom, og deres Indførsel udi Canaan, etc. Men Christus med denne Sang berømmer Guds Velgierninger i det Ny Testamente, eftersom hand alt tilforne haaffde indstiftet Naderen, sit hellige Legems og Bloods Sakramente, hvor om hand og, uden Tvivl, ved denne Sangs Anledning sine Discipler haver underviist.

Du som Verdens Synd forsoner,
 Sang ræt som Du Døden saae!
 Adam gik aff Paradiis,
 Græd for HErrrens Vredes Riis,
 Du igien med Sang oplukker 5
 Himlens Dør, og Slangen sukker.

6.

Men Du da aff Sang begynder,
 Og Du est i Siælen froe,
 Søde JESu, det forkynder, 10
 Liise for min svage Troe,
 At, naar Jeg min Død og Vee,
 Skal for mine Øyne see,
 Jeg i Dig skal trøstig blive,
 Og i Sang min Død fordrive. 15

7.

Stem da op mit svage Hierte,
 Stem min Tunge, Siæl og Aand,
 At Jeg siunger om din smerte,
 Vri mig med din egen Haand, 20
 At din Død dend blive maa
 Alt hvad Siælen Nyner paa,
 Saa Jeg drive kand og dræbe
 Døden, med din Død paa Læbe.

8.

Siung min Siæl, og lad dig høre!
 Glem dog ey andægtig Graad! 25

Strofe 6-7 mgl. A 26 Siung] Syng A

Jesu Aand dend dig skal røre,
Siung om Eblet Adam aad!
Siung saa om det Jesus leed,
Om hans Kors, hans blood og sved,
5 Siung og troe, saa skal du stige
Siungendes i Himmerige.

Th: Kingo.

353 Om Jesu Sved udi Urte-
gaarden.

10 Under forrige Melodie:

I.

O Ver Kedron Jesus træder,
Vader med sin bare Food,
Græder, alle Øyne, Græder,
15 Græder, om I kunde, Blood!
See hvor Bladet er nu vendt,
Alle Buer nu er spendt,
Som paa Jesum ene sigter,
Og til Døden ham forpligter.

20

2.

David engang tung om Hierte
Gik hen over Kedrons Vand,
Fuld af Harm, aff Graad og Smerte
Flugtig i sit eget Land!

2, 3, 5 Siung] Syng A 6 Siungendes] Syngendes A 13] Med frivillig Aand og Mood, 1699